
Szilágyi Zsolt: „1956 és 1989 üzenete ugyanaz: a közös szabadságszeretet”

2018. 10. 25.

Az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács és az Erdélyi Magyar Néppárt közös, ünnepi megemlékezést szervezett október 23-án Nagyváradon.

A szeles őszi időben sokan eljöttek a Szent László térre, ahol Nagy József Barna, az EMNT partiumi régióelnöke köszöntötte az egybegyűlteket. Mint elmondta, nem véletlen, hogy a téren szervezik a megemlékezést, hiszen az ott álló Szent László templomot csak a váradiai közös összefogásának köszönhetően nem rombolták le a kommunista városvezetők. Ugyancsak fontos szerepet játszott a Szent László tér 1989-ben is, hiszen itt gyülekeztek a kommunista rémuralom végét ünneplő, egy jobb világban reménykedő váradiaiak.

Szilágyi Zsolt, az Erdélyi Magyar Néppárt elnöke beszédében kihangsúlyozta: „ A romániai forradalom idején, Temesváron, magyarok és románok együtt harcoltak, életüket is kockáztatva. Mindazok, akik megtapasztalták, milyen a szabadság hiánya, miként működik egy diktatórikus rendszer, csak azok tudják igazán értékelni a valódi szabadságot. 1956 októberében csoda történt a Kárpát-medencében: a második világháború borzalmaitól megszabadult népek a kommunizmus rettenetével is meg kellett küzdenek, s ilyen körülmények között egy nép mégis úgy döntött, utcára vonul és kiáll a szabadságáért. A szabadság boldog perceit azonban megtorlás követte az anyaországban és Erdélyben is. A román kommunisták, rettegve a szabadságra vágyó tömegektől, hajtóvadászatot indítottak. Több tízezer személyt hallgattak ki, megfélemlítve családokat és teljes közösségeket. Erdélyben 44 halálos ítéletet hajtottak végre, és mindmáig nincsenek teljes részletességgel kikutatva azok az atrocitások, melyeket erdélyi forradalmárok ellen követett el a román kommunista rendszer” – emlékeztetett a Néppárt elnöke. Szilágyi Zsolt beszédében hozzátette: az 1956 utáni erdélyi megtorlásoknak – idővel – már szinte kizárólag a magyar közösség állt a fókuszában. „Csángóföldön ekkor zárták be iskoláinkat, ekkor szűnt meg a Bolyai Egyetemen a magyar nyelvű jogi képzés, s ekkor vette kezdetét a Marosvásárhelyi Orvosi és Gyógyszerészeti Egyetem visszafejlesztése is. Erdélyi magyar közösségünkkel szembeni megtorlás volt ez a javából, annyi különbséggel, hogy 1956-ban Erdélyben és Romániában nem volt forradalom. A megtorlások során emberek tucatjai adták életüket vagy vállalták a rabságot a legvágyottabb kincsért, a szabadságért. 1956-ban és 1989-ben is voltak hőseink, akik helyt álltak emberségből, bátorságból és áldozatkészségből. Épp ezért a román és a magyar forradalmi zászló ugyanazt jelenti: szabadságvágyunk közös. Újra és újra tudatosítanunk kell: a románság mindaddig nem lehet szabad, amíg a vele együtt élő magyarság nem érzi magát szabadnak. Ugyanígy hangsúlyoznunk kell: a magyar szabadság nem a románság ellen irányul” – jelentette ki Szilágyi Zsolt. A Néppárt elnöke után a Váradai Dalnokok dalárdája adott elő alkalomhoz illő dalokat.

Az ünnepi beszéd és a kórus fellépése után a résztvevők fáklyákat gyűjtöttek, majd a zászlós, fáklyás sokaság a Partiumi Keresztény Egyetem belső udvarára vonult, ahol koszorúzásra került sor. A felvonuláson, amelyet első alkalommal szerveztek meg Nagyváradon, sok fiatal és gyermek is részt vett az idősebb Nagyváradiaiak mellett.

Az 1956-os forradalomra emlékező és emlékeztető táblánál koszorút helyeztek el a Néppárt és az

EMNT országos és helyi vezetői, a civil szervezetek és egyesületek vezetői, képviselői.

© Copyright Erdélyi Magyar Néppárt 2015